

Parashat Va'eira The Symbolism of the Staff Rabbi Shai Finkelstein

שמות פרק ז פסוק ט

כִּי יִדְבַר אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַּ לֵאמֹר תִּנּוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל-אַהֲרֹן קַח אֶת-מִטְּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי-פְרַעֲהַּ יְהִי לְתַנּוּן:

אבן עזרא

קח את מטך. הוא מטה משה שנתנו לו. והעד אמור אל אהרן קח את מטך ונטה ידך. וכתוב וירם במטה ויך את המים. והנה הודיענו בפתחות הבי"ת שהוא המטה הידוע. שאמר לו קח את מטך. ועוד ומטך אשר הכית בו את היאור.

שמות רבא פרק ט

וְאָמַרְתָּ אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת מִטְּךָ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים קי, ב): מִטֵּה עֲזָה יִשְׁלַח ה' מִצִּיּוֹן, אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּדָה אֶת הַרְשָׁעִים אֲלָא בְּמִטָּה, וְלָמָּה, לְפִי שְׁנַמְשְׁלוּ לְכָלְבִים, שְׁנַאֲמַר (תהלים נט, טו): וַיֵּשְׁבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כְכֹלֵב, כְּשֵׁם שְׁדָרְכוּ שֶׁל כָּלֵב לְלִקּוֹת בְּמַקְל, כִּן הֵם לוֹקִים, לְכִן נֶאֱמַר: מִטֵּה עֲזָה, אָמַר לְהֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, פְּרַעֲהַּ רָשָׁע הוּא אִם אוֹמֵר לָכֶם תִּנּוּ מוֹפֵת, הִכָּה אוֹתוֹ בְּמַקְל, שְׁנַאֲמַר: אָמַר אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת מִטְּךָ.

תהלים פרק קי פסוקים א-ב

לְדוֹד מְזֻמּוֹר נֶאֱמַר יְהוָה לְאֹדְנֵי שָׁב לִימִינֵי עַד-אֲשִׁית אִיבֵיהֶם לְרַגְלֵיהֶם: מִטָּה-עֲזָה יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רִדָּה בְקָרֵב אִיבֵיהֶם:

אבן עזרא

מטה - כי העוז והכח יצא מציון ששם הכבוד, להשחית כל אויב שיבוא אליך אל ציון, או טעמו כדרך יזכור כל מנחותיך בציון ששם הארון.

במדבר רבה פרק יח פסוק כג

וּמִטָּה אַהֲרֹן (במדבר יז, כא), יֵשׁ אֹמְרִים הוּא הַמִּטָּה שֶׁהִיא בְּיַד יְהוּדָה, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית לח, יח): וּמִטָּה אֲשֶׁר בְּיַדְךָ. וַיֵּשׁ אֹמְרִים הוּא הַמִּטָּה שֶׁהִיא בְּיַד מֹשֶׁה וּמַעֲצָמוֹ פָּרַח, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יז, כג): וְהִנֵּה פָּרַח מִטָּה אַהֲרֹן. וְאֵית דְּאֹמְרֵי נִטְל מֹשֶׁה קוֹרָה אַחַת וַחֲתָכָה לְשָׁנִים עֶשֶׂר נִסְרִים, וְאֹמֵר לָהֶם כָּלְכֶם מִקּוֹרָה אַחַת טְלוּ מִקְלָכֶם, וְעַל מָה עָשָׂה (משלי כ, ג): כְּבוֹד לְאִישׁ שִׁבְתָּ מְרִיב וְכָל אֹוִיל יִתְגַּלֵּעַ, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ מִקְלוֹ הִיא לַח וְהַפְרִיחַ. וְגִזֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְּקַל וְנִמְצָא עֲלָיו שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ שֶׁהִיא בְּצִיץ, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יז, כג): וַיֵּצֵא פָּרַח וַיִּצֵּץ צִיץ, וְהַפְרִיחַ בּוֹ בְּלִילָה, וְעָשָׂה פְרִי (במדבר יז, כג):

וַיִּגְמַל שְׂקָדִים, גָּמַל לְכָל מִי שֶׁהִיא שׁוֹקֵד עַל שְׁבִטוֹ שֶׁל לֹוִי, וְלָמָּה שְׂקָדִים וְלֹא רְמוֹנִים וְלֹא אֲגוּזִים, לְפִי שֶׁנִּמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל בָּהֶם, וְאוֹתוֹ הַמִּטָּה הִיא בְּיַד כָּל מֶלֶךְ וּמֶלֶךְ עַד שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנִגְנְזוּ, וְאוֹתוֹ הַמִּטָּה עֵתִיד לִהְיוֹת בְּיַד מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּמַהְרָה בְּיַמִּינוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קי, כ): מִטָּה עֲזָה יִשְׁלַח ה' מִצִּיּוֹן רִדָּה בְקָרֵב אִיבֵיהֶם.

לקח טוב ד:יז

אשר תעשה בו את האותות. אמר לו הקב"ה (למשה) מתנות הרבה יש לי ליתן על ידיך. השבת, המון, והבאר, וענני כבוד, ועל ידיך אני נותן שש מאות ושלושה עשר מצות, וכשם שהושיע הקב"ה את אבותינו במצרים על ידי אותות ומופתים על ידי נביאו ובמטה עזו, וכן יושיע שאריתו באותות ומופתים, כענין שנאמר ונתתי מופתים בשמים ובארץ (יואל ג, ג), ואומר מטה עוזך ישלח ה' מציון (תהלים קי ב).

ילקוט שמעוני

קח את המטה. זה שאמר הכתוב מטה עוזך ישלח ה' מציון זה המטה שהיה ביד יעקב אבינו שנאמר כי במקלי עברתי. והוא המטה שהיה ביד יהודה שנאמר חותמך ופתילך ומטך אשר בידך. והוא היה ביד משה שנאמר ואת המטה הזה תקח בידך. הוא היה ביד אהרן שנאמר וישלך אהרן את מטהו. והוא היה ביד דוד שנאמר ויקח מקלו בידו. והוא היה ביד כל מלך ומלך עד שחרב בית המקדש. וכן עתיד אותו המטה לימסר למלך המשיח, וכן עתיד לרדות בו את אומות העולם לכך נאמר מטה עוזך ישלח ה' מציון.